

تلاعکر جوان

بسیج دانشجویی دانشکده فنی امام خامنه‌ای

روز مقاومت دانشجویی در برابر استعمار و استبداد

شماره ۲ | ۱۶ آذر ۹۸

جنبشه دانشجویی؟!

بدون تردید کودتا ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ سرآغاز فصل تازه‌ای در تاریخ سیاسی معاصر ایران است که به سقوط دولت ملی دکتر مصدق و حاکمیت خفغان شدید در جامعه انجامید.

با وقوع کودتا، دستگیری رجال سیاسی، انحلال احزاب و تعطیلی بسیاری از نشریات در دستور کار قرار گرفت. اما به رغم تضییقات و فشار دستگاه دیکتاتوری، از فردای وقوع کودتا، مردم حتی یک روز نیز روند مخالفت با هیئت حاکمه را متوقف نکردند.

در نوشتار حاضر موقعیت جنبشه دانشجویی از ۲۸ مرداد تا ۱۶ آذر ۱۳۳۲ مورد بررسی قرار گرفته است، هر چند با محور قرار دادن نقش دانشجویان در ۱۱۰ روز بحرانی یاد شده، در حد بضاعت مزاجه و کاوش در مأخذ موجود سعی موجزی در تشریح جایگاه حائز اهمیت آنان در آن بهره حساس به عمل آمده است.

به نظر می‌رسد نخستین نظاهرات آشکار دوره مورد بحث، پنج روز پس از کودتا در دانشگاه تهران در حمایت از دکتر مصدق و اعتراض به محکمه او، دکتر شایگان و مهندسی رضوی انجام گرفته باشد. پس از آن در ایام عزاداری ماه محرم، تهران شاهد برپایی تظاهرات پرسووصادری بود و در ۴ محرم الحرام ۱۳۷۳ ق ۲۲ شهریور ماه ۱۳۳۲ش، یعنی بیست و پنج روز بعد از کودتا، در اعتراض به اقدامات سرکوبگرانه زمامداران کودتا، مقارن برپایی آین سوگواری در چهارمین شب عزاداری حسینی، تظاهراتی سازماندهیگردید و در جریان آن شعارهایی بر ضد سرلشکر زاهدی و در حمایت از دکتر مصدق سر داده شد. کانون

تظاهرات بازار تهران بود و دامنه آن به مسجد شاه و سبزه میدان کشیده شد. چند روز بعد در ۷ مهر / ۲۵ شهریور، تظاهرات گسترده تری برپا شد. تظاهرکنندگان درین شب شعارهای شدیداللحنی سردادند. تظاهرات یادشده با دخالت مأموران شهریانی و واحدهای لشکر نظامی ضد شورش پایتخت سرکوب گردید؛ هرچند فرونشاندن آتش این غائله و سرکوب تظاهرکنندگان مانع از تداوم اعتراض‌های پراکنده و خودجوش مردمی بعدی نشد، به طوری که صبح روز عاشورا با استفاده از اوضاع آن روز، ضمن شبیه سازی تاریخی، پلاکاردهایی متنضم شعارهایی در اعتراض به حاکمیت پهلوی دوم، همچنین شعارنویسی بر در و دیوار شهر بر ضد رژیم مستبد و خودکامه گردآورندۀ عیسی رضائی انجام گرفت.

ما صدای تاریخیم

بیش از ۶۰ سال از عمر جنبش دانشجویی می‌گذرد. تاریخچه این جنبش نشان می‌دهد که فعالان آن با نظر به اوضاع سیاسی و اجتماعی در دوره‌های مختلف خود را اغلب متعهد به طرح مسائل سیاسی و اجتماعی در کنار خواسته‌های صنفی دیده‌اند.

رهبر انقلاب اسلامی:

اگر تو ان مديريتی نداريد، مسئوليت نپذيريد!
بي محابا برای انتخابات مجلس اسم نويسي می کنند!

نماينده محترم

نويسنده: سيد حسن موسوی

چند روز ثبت نام کاندیدهای مجلس شروع شده و کم کم داره زمزمه وعده و عیده‌های سلاطین وعده به گوش می‌رسد. بخاطر همین لازم دیدم چند نکته درباره یه نماينده شايسته رو خدمتون عرض کنم: اول اينکه توجه داشته باشين اگه آقا يا خانوم ۲۷ از اقوام، دوستان و ... ما هستند دليل بر اين نميشه که ايشون نماينده شايسته‌اي است. دوم اينكه ارائه طرح الکي بدون داشتن هيچ برنامه‌اي برای اجراس پره کاه هم ازش ندارد (از اين وعده و عیده‌های الکي کم نشنيديم در انتخابات قبل) ما کسی رو می‌خوايم که مومن، متخصص و متعهد باشد. کسی که دغدغه حل مشكلات مردم رو داشته باشه نه واسه وکيل الدوله شدن بخاد بره مجلس. کلام آخر:

رأى شما میتوانه سرنوشت یک ملت رو عوض کنه، لطفاً رایتون رو به یه دست غذا نفروشید.

الان خیلی از ما در ک درستی از مطالبه گری نداریم. یک

دانشجو باید تمام و کمال با این موضوع واقف باشد.

مطالبه گری چیست؟! مطالبه گری در درون خود نوعی

آرمان گرای را نمایندگی می کند لذا جامعه بدون مطالبه،

جامعه ای مرده و بدون آرمان است. ما باید روش های

صحیح مطالبه گری را بد باشیم و همچنین نحوه ابراز

مطالبه و چگونگی پیگیری آن. اولین نکته ابراز صحیح

سخن حقی که می خواهیم مطرح بکنیم، دومین نکته

اینکه بذانیم مطالبه خود را از چه طریقی یا مرجعی

پیگیری کنیم. یکی دیگر از نکات مهم انتخاب زمان

مناسب برای مطالبه گری و پیگیری حق خود است، یعنی

نمیه شب یا روز تعطیل به آن مرجع، مراجعه نکنیم.

همه ما مردم این انقلاب اسلامی باید دست به دست هم

و با یک پارچگی و انسجام کامل این انقلاب اسلامی رو به

اوج خود یعنی تمدن اسلامی برسانیم.

والسلام

موزن جامعه کیست؟!!

نوشته خود را با یک سخن از شهید بهشتی آغاز کرد، آری نوشته من درباره ی یک قشر از جامعه است به نام دانشجو. حال می خواهیم سخن شهید بهشتی را بررسی کنیم و بفهمیم منظور ایشان چیست؟

شهید بهشتی : «دانشجو موزن جامعه است، اگر خواب بمناد نماز امت قضا میشود.»

منظور ایشان این است که دانشجو باید یکی از آگاه تربین افراد جامعه باشد در همه ی زمینه های دینی، فرهنگی، سیاسی و اگر نباشد کل جامعه ضرر می کنند و آسیب می بینند. یک دانشجو باید آگاه باشد، از مسائلی که در جامعه رخ می دهد؛ زیرا دانشجو قشر تحصیل کرده ای جامعه است و اگر هم آگاه نیست باید در این راه تلاش کند، ناگاهی بد است و بدتر از آن تلاش نکردن برای کسب آن است. خواب ماندن یعنی از مسائل روز خبر نداشت و نرفتن دنبال آن، یعنی بیخیالی، یعنی ندانستن خوب و بد برای کشور، یعنی بگوییم دستی داد که داد!! یعنی بگوییم فوردو آزمایشگاهی شد به ما چه و... در اثر خواب ماندن موزن یک امت دچار ضرر و زیان میشوند. منظور از نماز امت، سطح آگاهی مردم است اگر مردم به موقع آگاه نشوند و دیر اقدام کنند دچار زیان می شوند، اگر به موقع بصیرت نداشته باشند باید توان بدهند و اگر خود توان ندهند فرزندانشان حتما توان خواهند داد. همانگونه که هیچ وقت نماز قضا جای نماز اول وقت را نمی گیرد، اقدام بعد از عمل هم ممکن است تاثیری نداشته باشد و دردی را دوا نکند. همانگونه که مقام معظم رهبری میفرماید: «بنده دلم می خواهد این جوانان ما شما دانشجویان؛ چه دختر، چه پسر و حتی دانش آموزان مدارس، روی ریزترین پدیده های سیاسی دنیا فکر کنید و تحلیل بدهید.»

محسن رایجی از فعالان فرهنگی اجتماعی

«نابغه مسلمان»

برادر عزیز ما، حسین علم الهدی در جلسات و کلاس های ما در مشهد حضور فعال داشت، اما من در آن زمان ایشان را به خوبی نمی شناختم و نمی دانستم که یکی از مسلمانان نابغه است، تا این که به اهواز رفتم و از نزدیک با او آشنا شدم و چندین خاطره با ایشان دارم. از جمله آخرین روز پیش از شهادت حسین، یعنی روز ۲۸ صفر. من کنار کرخه کور استاده بودم که نماز بخوانم، دیدم حسین علم الهدی و عده دیگری از برادران به سوی من می آیند. خیلی گرم و صمیمی با من برخورد کردند و من هم از دیدارشان بسیار خوشحال شدم. بعد از این که قدری با هم صحبت کردیم، به آنها گفتم: «خب، نیروهای ارشش به این جا رسیده اند، شما دیگر می توانید به عقب برگردید.» اما حسین گفت: «نه آقای خامنه ای، ما می خواهیم به پیش برویم.» البته حقیقتا هم آنها به پیش رفتهند و به لقاء الله پیوستند.

مقام معظم رهبری

هیئت تحریریه:
صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی شهید علم الهدی
مدیر مسئول: مهدی احمد نژاد
سر دبیر: سید حسن موسوی
طرح: محمد جواد علیزاده

پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشجویی شهید علم الهدی

@bsj_alamolhoda